

Nedsættelse i Afgiften fra 4 til 3 p. pr. \mathcal{R} kun vil medføre en Mindreindtægt af 465 Rd. Medens derhos den hidtidige Forffjel — 1 Linies Dykkelse — mellem det Seil- og Bindegarn og de Snore, der ville være at henføre under den lavere Told for Tougværk eller den høiere for Garn, er bibeholdt for ufarvet linned Seil- og Bindegarn samt for Snore af ufarvet, ubleget linnedgarn, er en saadan Grændse derimod opgiven for andre linnede Snores samt for Bomulds-, Uld- og Silkesnores Vedkommende. De med Maalingen af disse Snore forbundne Ulemper undgaas derved, og Snore af hvilkensomhelst Dykkelse formenes heller ikke at burde beskattes høiere end det Garn, hvoraf de ere tilvirkede. For at forebygge Misforstaaelser er det imidlertid anset rigtigt særlig at tilkjendegive, at denne Afdeling i Tarifen kun omfatter „snoede“ Snore af tvundet eller utvundet Garn, derimod ikke overspundne Snore, Flætninger eller Snore af saadanne og lignende Varer, der nu hovedsagelig falde ind under Positionen for Possementmagerarbejde, men dog forsaavidt de ere runde og af eller under 1 Linies Dykkelse, eller for Silkesnores Vedkommende $\frac{1}{2}$ Linies Dykkelse, efter de nugældende Bestemmelers Affattelse kunne komme til at indgaa med Garntolden. Efter Forflaget ville disse sidnævnte Arter Snore osv., forsaavidt de ere af andet end Silke, blive henførte blandt andre Varer af vedkommende Stof, idet Possementmagerarbejde, naar undtages Silkevarer, ikke er opført med en særlig Toldafgift; den deraf følgende Told kunne de meget vel bære og bør konsekvent gjøre det. I finantfiel Henseende vil Forandringen ikke have nogen Betydning.

Med Undtagelse af den ovenfor omtalte Nedsættelse for ufarvet Uldgarn, er Toldafgiften i Forflaget opført med de samme Beløb som i Loven af 1863. For Garn af Silke havde Manufakturhandlerforeningen i Kjøbenhavn i dets ovennævnte Forflag opført en Told af 48 p. for 1 \mathcal{R} istedetfor den nugældende og i det foreliggende Lovudkast bevarede Told af 72 p. for 1 \mathcal{R} . I Betragtning af Varens Værdi og den Indtægt, den har givet, er der ikke fundet tilstrækkelig

Ånledning til at foretage en saadan Nedsættelse.

Da den i Loven af 1863 givne Thara for Twistballe, sammenskruede med Fernbaand, 6°, har vist sig at være for høj, er den i Forflaget nedsat til en passende Størrelse.

Indtægten af de under den her omhandlede Underafdeling faldende Varer har gjennemsnitlig udgjort aarligt: for ufarvet Garn af vegetabilffe

Stoffer	95,279 Rd.
— farvet Garn af samme	
Stoffer	16,019 —
— ufarvet Uldgarn	1,858 —
— farvet dito	8,908 —
— Silke	10,666 —
— Tougværk	2,626 —
	<hr/>
	135,356 Rd.

Forflaget vil efter det Foranstaaende medføre en Mindreindtægt af 1,313 Rd. + 465 Rd. 1,778 — hvorefter Indtægten anslaaes til 133,600 Rd.

I Forflagets femte Underafdeling behandles Manufakturvarer af Bast, Siv, Straa, Halm, Blad- og lignende Trævler o. desl. samt af oppluffet Tougværk. Det er i det Foranstaaende allerede omtalt, at herunder er indbraget de i Varegruppen „Flættede Arbejder“

Loven af 1863 omhandlede Varer, forsaavidt ide ere af de ovennævnte Stoffer, jfr. ovenfor hvor der omtales de med Bogstavet B. begyndende Vareartikler i Loven af 1863. Nyasnævnte Lov skjælnet mellem „groveste Slags“ flættede Arbejder og „finere“, hvilken Sondring ogsaa vil ses bevaret i Forflaget. „Groveste Slags“ flættede Arbejder deler Loven af 1863 atter i 2 Positioner, nemlig „Matter til Pakning“, der, som Pakningsgjenstande overhovedet, ere opførte som toldfrie, og „ellers t. Ex. Gulvmatter og Gulvtæpper, groveste Arbejder af Bast osv.“, hvilke Varer sættes til en Told af 0,75 p. for 1 \mathcal{R} . Samtlige disse Varer foreslaas nu til Toldfrihed, Noget, som deres Beskaffenhed i Almindelighed turde tale for i Forbindelse med den saare ringe Interesse, en Toldafgift paa dem har for Statskassen. Hele Indtægten paa det vedkommende Positionsnr. i Loven af 1863 har nemlig kun været